

column

timing

Omdat ik sinds jaar en dag in het muziekvak zit en ook een Podium programmeer krijg ik nogal eens mails met info over muziek en musici toegestuurd. De meeste klik ik weg, slechts enkele mogen blijven. Waarom de ene wel en de andere niet? Tja, intuïtie, ervaring, afzender, opmaak, een scheutje kennis.

Mensen denken dat ik het wel weet als het klassieke muziek betreft. Nou, niet dus. Oké, op sommige terreinen weet ik wel wát, maar als het over de intellectuele kant van muziek gaat ben ik geen expert. Ik heb daar ook niet veel mee. Muziek die uitleg behoeft schiet haar doel voorbij, want meestal krijg je maar één kans om een stuk te horen en als 't dan niet overkomt is het helaas pindakaas. Deze week kreeg ik een bericht over Armeense kamermuziek. De afzender – een vrouw die er verstand van heeft, dus de mail mocht blijven - beschreef de bijzondere kenmerken en hield een pleidooi voor de tot 1991 door de Sovjet-Unie onderdrukte componisten daar. Terecht, uit die contreien komt soms wat sinistere maar intense muziek, veel daarvan in West-Europa volkomen onbekend. De mail verwees naar een YouTube-filmpje waarop *Lachrymae* van Tigran Mansurian wordt gespeeld. Aantal weergaven: 261, met mij erbij 263; ik heb het van mooiigheid twee keer beluisterd. Aan de zijlijn van de YouTube-pagina staan altijd aanbevolen filmpjes. Tot mijn verbazing trof ik tussen een legertje 'moeilijke' componisten 'De bejaardenflat' (klinkt als flat) met André van Duin, Frans van Dusschoten en Corrie van Gorp aan. Aantal weergaven 667.530!

Ik kon het niet laten, de teller staat nu op 667.535! Het contrast kon niet groter zijn. Goedgemutste lol tegenover uiterste ernst, gekke bekken tegenover van concentratie bevroren gezichten. Er is echter één overeenkomst, de timing in beide filmpjes is perfect. Mag je het smoelwerk van André van Duin naast de hoog culturele Klaagzang voor altviool en saxofoon houden?

Van mij wel, lachen en huilen zijn immers complementair.

Wat me nader staat? Soms het huilen, maar toch ook vaak het lachen.

Marjolijn Sengers, 10 februari 2019